

A Szentlélek isteni volta

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 63:10-14; Apostolok cselekedetei 5:1-4; Róma 8:11; 1Korinthus 2:10-11; Titus 3:4-6; 1Péter 1:2

„Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal” (2Kor 13:13, ÚRK)!

A Biblia egésze egyértelműen tanúskodik az Atya istenségéről. Ezt az igazságot bizonyítja úgy az Ószövetség, mint az Újszövetség. Az Igében ez az egyik legfontosabb és legalapvetőbb kinyilatkoztatás.

Jézus istenségét szintén sok helyen megerősíti a Szentírás, különösképpen az Újtestamentum, úgy az evangéliumok, mint az apostoli levelek.

A Szentlélek isteni voltát azonban sokkal rejtettebb módon közli a Szentírás. Bibliai kijelentésekből tudjuk kikövetkeztetni. Igeverset igeverssel öszszevetve kell gondosan tanulmányoznunk, mit jelentett ki Igéjében Isten a Szentlélekről. Amikor ezt tesszük, nem szabad kevesebbet állítanunk, mint amit a Szentírás feltár, de nem szabad „feljebb bölcsekedni” sem annál, mint ami a Bibliában szerepel (1Kor 4:6). Ehhez a témához tanítható lelkülettel kell hozzáállni; nem szabad emberi logikánkat és érvelésünket mérceként használni, ha meg akarjuk érteni a Szentlélek személyét és munkáját. Ehelyett azt kell elfogadnunk és bizonyosságul hívnunk, amit a Szentírás kijelent, tekintet nélkül arra, mennyire nehezen tudjuk teljesen felfogni a benne található gondolatokat.

A SZENTLÉLEK ÉS ISTEN

A Biblia nem tár elénk rendszerezett leírást a Szentlélek istenségéről. Ehelyett érdekes utalásokat találunk, amelyek azt erősítik, hogy a Biblia írói Istennel egyenlőnek tartották a Szentlelket. Vannak szakaszok, amelyekben ugyanazt a tevékenységet tulajdonítják a Szentléleknek, mint Istennek.

Olvassuk el ApCsel 5:1-4 verseit! Milyen következtetéseket vonhatunk le Istennel és a Szentlélekkel kapcsolatban abból, amit Péter Anániásnak mondott?

Péternek ezek a szavai kifejezetten meggondolatlanok és végzetesen félrevezetőek volnának, ha a Szentlélek nem lenne maga is Isten. A Szentlélekkel kapcsolatban nagyon érdekes szempont, hogy Péter apostol egy szintre helyezi Istent és a Szentlelket. A 3. versben felteszi Anániásnak a kérdést, hogy miért hazudott a Szentléleknek, majd így folytatja a 4. versben: „*Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek*” (ApCsel 5:4). Péter nyilvánvalóan egyenrangúként említi a Szentlelket és Istent. Szavainak az a lényege, hogy Anániás nemcsak az apostoloknak hazudott, hanem magának Istennek. Tehát a Szentléleknek hazudni annyit tesz, mint Istennek hazudni. A Szentlélek: Isten. Az üzenet teljesen világos.

Miért kapott ilyen szigorú büntetést ez a két személy?

Emlékeznünk kell arra, hogy a korai egyházban „*a hívők sokaságának szívelelke egy volt*” (ApCsel 4:32, ÚRK). Ez az egység a Szentlélek munkájának eredményeképpen alakult ki, ezért osztották meg egymással önként és örömmel mindazt, amivel rendelkeztek. Hazudni azzal kapcsolatban, amit felajánlottak, tulajdonképpen azt jelentette, hogy megtagadták a közösség egységét és meghazudtolták a Lelket, aki megalapozta és lehetővé tette ezt az egységet.

Az efféle becstelenség Istennel szemben igen romboló, és gátolta volna, hogy Isten Lelke hatékonyan munkálkodjon a hívők életében. Isten azt akarja, hogy teljes, osztatlan szívvel szolgáljuk Őt. Mivel a hívők új közössége komoly útélágazáshoz érkezett, Isten drasztikus következményeket engedett meg, hogy biztosítsa az új egyház tagjainak egységes, őszinte közös tevékenységét, ami közben késznek lesznek engedelni a Szentlélek vezetésének.

Gondoljuk át, milyen könnyen mentegethette volna bűnét Anániás és Safira! Hiszen nem adtuk-e el a saját ingatlanunkat, és a kapott összeg egy részét nem adtuk-e oda az egyháznak? Mi abban a rossz, ha egy keveset megtartunk magunknak? Mennyire kell jól meggondolnunk, hogy mivel indokoljuk a tetteinket? Mit tanulhatunk ebből a történetből ezzel kapcsolatban?

A SZENTLÉLEK ISTENI TULAJDONSÁGAI

Néhány bibliai szakasz isteni jellemzőket tulajdonít a Szentléleknek.

Milyen tulajdonságokat vagy tevékenységeket sorolnak fel az alábbi bibliai szakaszok, amelyek kizárólag Istenre alkalmazhatók?

1Kor 2:10-11, vö. Ézs 40:13-14 _____

Zsolt 139:7 _____

Zsid 9:14, vö. 1Tim 6:16 _____

Lk 1:35; Róm 15:19, vö. Zsolt 104:30 _____

Isten bölcsességéről szólva Pál kijelenti, hogy ezt a bölcsességet a Szentlélek ismerteti meg velünk. „A hasonló ismeri a hasonlót” – ez Pál érvelésének alapja. Csak az ismerheti Isten mélységes dolgait, aki egyenlő vele (1Kor 2:10-11). Senki nem tudhatja úgy, mint a Szentlélek, mert Ő „belülről” ismeri, ahogyan egy kívülálló számára ez nem lehetséges. A Szentlélek valóban mindentudó.

A Lélek jelenléte magának Istennek a jelenléte. Nem lehet olyan helyre menekülni, ahol a Szentlélek ne volna jelen, ebből pedig az következik, hogy Ő mindenütt jelenlévő (vö. Zsolt 139:7).

A Szentlélek örökkévaló (Zsid 9:14). A Biblia szerint ki az, aki örökkévaló? Egyedül Isten (1Tim 6:16). Ha a Lélek örökkévaló, akkor Istennek kell lennie. A Szentlélekről azt is elmondhatjuk, hogy mindenható. Lk 1:35 versében a Szentlélek és a „Magasságos ereje” kifejezések rokon értelmű szavakként jelennek meg. Itt az író a legnagyobb jelentőségű csodára, Jézus szűztől való fogantatására utal. Róm 15:19 versében Pál apostol elismeri, hogy szolgálata „*jelek és csodák ereje által, a Lélek ereje által*” történt (URK). A Szentlélek valóban képes isteni csodákat tenni.

Jézus azt is kijelenti, hogy a Szentlélek elleni káromlás megbocsáthatatlan (Mt 12:31-32; Mk 3:28-29), ami elképzelhetetlen, sőt értelmetlen állítás lenne, ha nem lenne maga is Isten.

Ám a Szentléleknek talán az a legkülönösebb munkája, hogy képes megváltoztatni az ember szívét és értelmét. Ő az, akinek a lelki újjászületést köszönhetjük. Hatalma van olyasmit elvégezni, amire csak Isten képes.

BIBLIAI UTALÁSOK

A Bibliában vannak olyan utalások a Szentlélekkel kapcsolatosan, amelyek Istenre is vonatkoznak.

Olvassuk el Ézs 63:10-14 verseit és vessük össze 4Móz 14:11, valamint 4Móz 32:12 verseivel! Kire utalnak az írók ezekben a szakaszokban, és mit fejeznek ki a Szentlélek istenségéről?

Ézs 63:10 szerint az emberek fellázadtak és megszorították a Szentlelket. A párhuzamos beszámolóban, 4Móz 14:11 versében ezt olvashatjuk: „*És monda az Úr Mózesnek: Meddig gyaláz engemet ez a nép?*” 5Móz 32:12 verse pedig arról tudósít, hogy „*Egymaga vezette őt az Úr; idegen Isten nem volt ővele.*” Világos, hogy ezek a bibliai írók egyenrangúnak tekintették Istent és a Szentlelket.

2Sám 23:2 versében az áll, hogy „*az Úrnak lelke szólott énbennem*”, miközben a párhuzamos igevers így hangzik: „*Izráelnek Istene szólott... nékem*”. Ebből a bibliai párhuzamból is látszik, hogy a Szentlelket Istennel egyenlőnek tartották.

Hasonlítsuk össze 1Kor 3:16-17 verseit 1Kor 6:19-20 verseivel, valamint 1Kor 12:11 versét 1Kor 12:28 versével! A Szentlélekre és az Istenre vonatkozó utalások miként jelentkeznek egymással felcserélhető módon e szakaszokban? Milyen jellemzőket tulajdonítanak úgy Istennek, mint a Szentléleknek?

1Kor 3:16-17 verseiben Pál hasonló nyelvezetet használ, mint 1Kor 6:19-20 verseiben. Pál apostol számára a Szentlélek bennünk lakozása azt jelenti, hogy Isten lakik bennünk. Amikor az „Isten temploma” és a „Szentlélek temploma” kifejezés közé egyenlőségjelet tesz, rámutat, hogy a Szentlélek maga is Isten. 1Kor 12:11 versében az apostol leírja, hogy a Szentlélek ad minden hívőnek lelki ajándékokat. Néhány verssel később, 1Kor 12:28 versében pedig kifejti, hogy Isten az, aki ezt cselekszi. Az alapvető üzenet világos: a Szentlélek ugyanazt cselekszi, mint Isten, és ez hatalmas bizonyítéka annak, hogy a Szentlélek egyenlő Istennel.

Olvassuk el újra 4Móz 14:11 versét! Hogyan lehet ezt napjainkra alkalmazni? Gondoljunk arra, hogy milyen csodálatos módon munkálkodott Isten eddig is egyházunkban! Gondoljunk mindarra, aminek alapján hitre jutottunk és hitben maradunk! Hogyan biztosíthatjuk, hogy ne essünk bele ugyanazokba a hibákba, amelyeket Isten népe évezredekkel ezelőtt elkövetett?

A SZENTLÉLEK ISTENI MUNKÁJA

A Szentlélek olyan dolgokat cselekszik, amelyeket a Biblia csakis Istennek tulajdonít. Aktívan részt vett a teremtésben, valamint a bűnösök szívének újjáteremtésében – mindkettő kizárólagosan Isten munkája.

Olvassuk el Tit 3:4-6 verseit! Hogyan jellemzi Pál a Szentlélek tevékenységét az újjáteremtés folyamatában?

A Szentlelket „*megtartó Istenünk*” nevével együtt említi Pál (Tit 3:4), az újjászületés fürdőjével (a keresztség) és a lelki megújulással (Tit 3:5) összefüggésben. Ő az újjászületés eszköze, megújítja a szívünket, vágyat ébreszt bennünk Krisztus követése iránt. Ő az élet Lelke (Róm 8:2). Ő az, aki megszenteli a bűnöst és átalakítja a jellemet. Segít engedelmeskedni Jézus Krisztusnak, aki üdvözít. Csak Isten képes ilyen csodálatos dolgokra.

Vessük össze Ézs 6:8-10 verseit ApCsel 28:25-27 verseivel! Kinek tulajdonítják a Biblia írói Isten szavainak közlését?

Néhány részben az olvasható, hogy Isten szól, amelyekkel kapcsolatban pedig másutt, egy másik bibliai író kijelenti: a Szentlélek szólt. A Szentlélek az, aki természetfeletti módon nyilatkoztatta ki a Szentírást (2Pt 1:21), amiről más helyen az olvasható, hogy Isten ihletése (2Tim 3:16). A Léleknek szintén isteni tevékenysége a Szentírás kinyilatkoztatása.

Mit tanít Róm 8:11 a Szentlélek isteni voltáról?

A Biblia kijelenti, hogy a Szentlélek feltámasztotta Jézust a halálból, és bennünket is újjáteremt a Lélek által. Mivel csakis Istennek van hatalma ahhoz, hogy feltámasszon a halálból, következésképpen a Szentlélek is Isten.

Mi mindenben kell változtatnunk az életünkben, hogy nyitottabbak legyünk a Szentlélek vezetésére? Vagyis, milyen szokások tartanak vissza attól, hogy világosan felismerjük vezetését az életünkben?

A SZENTLÉLEK ISTENSÉGÉNEK JELENTŐSÉGE

Mit veszítenénk, ha a Szentlélek nem lenne Isten? Ha a Szentlélek nem volna valóban Isten, annak komoly következményei lennének a megváltásunkra és a szolgálatunkra nézve. A Biblia elmondja, hogy a Szentlélek teremti újjá a hívőket. Bennünk él és betölt. Hatalma van ahhoz, hogy feltámasszon a halálból. Istenhez hasonlóvá, vagyis szentekké teszi Krisztus követőit. Ha a Szentlélek nem volna Isten, hogyan lehetnénk biztosak abban, hogy meg tudja tenni bármelyiket is ezek közül, ráadásul Isten szemében elfogadható módon?

Olvassuk el 1Pt 1:2, 2Kor 13:13. és Mt 28:18-19 verseit! A Szentlelket együtt említjük az Atya Istennel és a Fiúval, Jézus Krisztussal a keresztségkor és az áldásmondásokban. Ezek szerint milyen helyet kell kapnia a Szentléleknek a dicsőítésben és Isten imádatában?

A Szentlélek isteni volta segít helyesen viszonyulni hozzá és elismerni Őt annak, aki valójában. Istensége az istenközpontú lelkiség előfeltétele. Az újtestamentumi egyház tétovázás nélkül együtt említi a Szentlelket a Szentháromság másik két személyével. A Szentléleknek ugyanaz a rangja és a pozíciója a keresztség alkalmával is, mint az Atyáé és a Fiúé. A keresztség az őszinte istentisztelet cselekménye, mély lelki jelentőséggel bír. Ami igaz a keresztségre, éppúgy igaz az apostoli áldásra is. Olyan megszólítás ez, ami kifejezi hódolatunkat, és amelyben ugyanúgy dicsőítjük a Szentlelket, mint az Atyát és a Fiút. A Szentháromság mindhárom személyét egymás mellett említjük, egyenrangúnak ismerjük el.

Az Újtestamentum megerősíti: a Szentlélek méltó az imádatra. Ez nemcsak a keresztség és az apostoli áldás leírásából egyértelmű, hanem abból is, hogy hangsúlyozza: lelki értelemben minden jó dolog tőle függ, és mivel tőle függünk, engedelmesskednünk kell neki mint isteni tanítónknak és megszentelőnknek. Számít az valójában, hogy a Szentlélek maga is Isten? Igen, nagyon is! Ha tudjuk, kicsoda valójában, felismerjük és elismerjük istenségét, akkor tisztelni fogjuk a tevékenységét és rábízunk magunkat, hogy Ő munkálja személyes növekedésünket és megszentelődésünket.

Gondoljuk át, mit jelent az, hogy a Szentlélek – maga Isten – munkálkodik az életünkben! Milyen hatalmas ígéretek találunk itt, amelyek bizonyítják, hogy Isten az, aki az Ő hasonlatosságára alakít bennünket át? Miért mondhatjuk, hogy ez felemelő és megerősítő igazság?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

A Szentlélek Isten. Tartsuk azonban szem előtt, hogy amikor a Szentlélekre gondolunk, isteni titokkal állunk szemben! Ismét hangsúlyozzuk a lényegét: mivel nem tudjuk teljesen megmagyarázni Istent és az Ő természetét, ezért óvakodnunk kell a kísértéstől, hogy megpróbáljuk emberi mércével, emberi fogalmakkal behatárolni, milyennek is kell az Istennek lennie. Ugyanakkor a Szentlélek istenségébe vetett hit több annál, hogy elfogadjuk a Szentháromságról szóló tanítést. Magába foglalja azt is, hogy ráhagyatkozunk és bízunk Isten megmentő munkájában, ami az Atya parancsa alapján, a Fiú kivitelezésében, a Szentlélek hatalma által történik. „Számunkra lényegtelen, hogy pontosan meghatározzuk, ki a Szentlélek. Krisztus azt mondja, hogy a Pártfogó »...az igazság lelke, aki az Atyától származik«. A Szentlélek természete titok. Emberek nem tudják megmagyarázni, mert Isten nem nyilatkoztatta ki nekik. Az emberek elképesztő meglátásai összehozhatnak az Írásokból részeket és emberileg értelmezhetik azokat, de e nézetek elfogadása nem erősíti az egyházat. Az emberi értelem számára túl mély titkokat illetően hallgatni arany” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 34. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. **Az osztrák filozófus, Ludwig Wittgenstein egyszer azt írta: „Amiről nem tudunk beszélni, afölött némán kell átsiklani!”** Habár a szövegkörnyezet meglehetősen különbözött attól, amit Ellen G. White-től idéztünk a fentiekben, az alapelv ugyanaz. **Miért jobb hallgatni Isten személyének, valamint a lelki igazságoknak azokról a szempontjairól, amelyeket az ihletett Írások nem nyilatkoztatnak ki?**
2. **Néha érdemes egy-egy teológiai tételhez a következő kérdéssel közelíteni: „Mit veszítenénk, ha a megfogalmazott feltevés nem lenne igaz?”** Például: „Mit veszítenénk, ha Krisztus nem lenne Isten?” A Szentlélekre vonatkozóan gondolkozzunk el a következő kérdésen: „Mit veszítenénk, ha a Szentlélek nem lenne egészen Isten?”
3. **Mit jelent gyakorlati szempontból számunkra a következő idézet? „A Szentléleknek kell betöltenie bennünket. Ő nem csupán valamiféle befolyás vagy valamilyen misztikus erő, hanem isteni Személy, akit mélységes alázattal, hódolattal és engedelmisséggel kell fogadni. Következésképp ne azért imádkozzunk, hogy többet kapjunk belőle, hanem azért, hogy Ő többet kapjon belőlünk – igen, egész valónkat birtokba vehesse”** (LeRoy Edwin Froom: *The Coming of the Comforter*. 159. o.)!

PETRŐCZ LÁSZLÓNÉ:
„EREJÜK MEGÚJUL”

Mert meglankadnak
a legkülönbek is,
megfáradnak és
leroskadnak,
csontjaikat égeti
a menetelés láza,
lelküket összegyűri
a fel nem tett
kérdések, meg nem
adott válaszok,
üresen botorkáló
feleletek riadalma!
De fel tudnak
egyenesedni, akik
az Úrban bíznak.
Hallják a száguldó
idők Parancsolatait,
szárnyrakelnek,
erejük megújul,
derekukat felövezik
és zsoltárokat énekelnek.